

פרשת דברים | שבת חזון

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 | טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

העמוק והראשי לכל חורבן בית המקדש, שלא ידעו לברך על התורה, כלומר שלא ידעו להעריך כל נקודה טובה ואת הזכות העצומה להיות יהודים והעם הנבחר של ה'.

מסתכלים על החורבן בעין האמונה

ועכשיו אנחנו עומדים ערב שבת חזון. 'חזון' זה מלשון רְאָיָה. בשיא האבילות ובשיא הצער שהוא שיא החושך ברגעים של הייאוש הכי עמוק - אז מתחילים לראות את האור ועל ידי זה מקבלים את הכוח לעבור את התקופות הקשות ביותר בחיים.

כי הצרה הכי גדולה של הבן אדם היא שהוא פשוט לא רואה: לא רואה את החסדים של ה', לא רואה את הטוב שיש לו בחיים, לא רואה את גודל הזכות של רק עצם זה שהוא יהודי, לא מעריך את המצוות הרבות והעצומות שהוא עושה ושמתגלגלות לו בין הרגליים. וכשהבן אדם נמצא בחושך ולא רואה טיפת אור - אז הוא לא יכול לשאת את החיים. כל קושי מפיל אותו, כל נפילה מורסקת אותו, כל אובדן שובר אותו, וכל מושבר הורג אותו.

להתחבר עם האמונה ברגע

גם אם יש לאדם קושי מכל סוג - עם טיפת אמונה הוא עובר הכול כמו כלום ורק מתחזק עוד יותר ויותר.

אבל כשהוא לא רואה את החסדים שה' עושה אתו אז הוא לא רואה את ה' והוא נמצא בנתק מוחלט מהאמונה.

אבל ברגע שהוא מתחיל מעט להודות - אז נפתחות לו העיניים הוא רואה את האור, הדרך ברורה לו, חוזרת לו האמונה, והוא יעבור כל קושי בהצלחה ויציא מכל צרה כמו שכותב רבי נתן במספרו.

זה גם ברוחניות. גם אם יהודי נפל לעבירה חלילה - כשהוא חי באמונה, הוא עושה תשובה

המשך בעמוד 3

מאמר ראש הישיבה

רק תפתח את העיניים

תחנה אחרונה

לפני אחד השיעורים שהיו לי בתקופה האחרונה ניגש אלי יהודי ואמר לי:

"כבוד הרב, אני מיואש לגמרי מהחיים שלי. חיי אינם חיים ואין לי בשביל מה לחיות, וכבר החלטתי לשים קץ לחיי. אתה התחנה האחרונה שלי. ומכאן אני ממשיך לתחנה ה'סופית'. אני בא אליך רק בגלל שחבר דיבר אתי ואמר לי לתת הזדמנות אחרונה ולבוא לדבר עם כבוד הרב..."

מה הייתי יכול לומר לו בשתי דקות לפני השיעור? התחנתי אליו ואמרתי לו: "בני היקר, תקשיב לי. בבקשה סמך רק תחכה עד סוף השיעור ואני אשב איתך בארבע עיניים ויהיה לי בשבילך כל הזמן שבעולם. בינתיים שֵׁב כאן ותשמע את השיעור."

כשבן אדם הולך להתאבד הוא כבר לא ממהר לשום מקום, אז עיכוב של שעה נוספת לא הפריע לו, והוא תפס את מקומו.

באותו שיעור דיברתי על תודה והודאה ואמרתי: תלמד להגיד תודה על כל פרט בחיים, תתחיל להסתכל כמה טוב יש לך בחיים.

אתה בריא? תגיד תודה רק על הבריאות שלך. יש לך אישה? כמה אתה צריך להעריך ולשמוח. יש לך ילדים? כמה עליך להודות. ממש דיבורים פשוטים של תודה והודאה.

לאחר השיעור הוא ניגש אלי ואמר לי: "כבוד הרב, אין לי כבר מה לדבר עם הרב, אני רק רוצה לומר תודה..." נפש מישראל ניצלה בזכות כמה דיבורים פשוטים של תודה!

ענית לי על כל השאלות

ודברים כאלה אני רואה ושומע באופן קבוע.

**ניגשים אלי יהודים
מיואשים ומדוכאים עם
שאלות וטענות - ולאחר
השיעור הם ניגשים אלי
ואומרים לי "כבוד הרב,
אין לנו כבר שאלות.
בשיעור ענית לנו על
כל השאלות. בשיעור
כבר נתת לנו את הדרך
לפתרון..."**

הבן אדם שֹׁנֵה בעולם הזה בים של אור, אבל העיניים שלו עצומות והוא רואה רק חושך.

זו הסיבה שבגללה הוא הולך ודועך ומאבד קשר עם החיים ומאבד קשר עם היהדות. ובשבוע שעבר כתבנו בשם רבי נתן על פי הגמרא שזה היה הגורם

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

להזמנת שיעורים:
052-7611100

חולון

יום ה',
י"ד אב (15/08/19)
בית כנסת ע"ש חללי צה"ל
המעפילים פינת המצודה
בשעה 21:30

לעילוי נשמת
יוסף חיים בן אברהם
גלב"ע ד' אב

גיליון 633
ט' אב תשע"ט

כניסה	יציאה	ר"ת
18:53	20:06	ירושלים
19:10	20:09	תל אביב
19:04	20:10	חיפה
19:10	20:07	באר שבע

בדיחות הדעת

משוננס אב ממעטין בשמחה

ושאל אותו "מה אמר לך הפסיכולוג באותו יום עם הנדנדה של הסוס" אבל הילד לא רצה לומר, לאחר שהדוד לחץ עליו הוא הסכים, בתחילה הוא הסמיק קצת ואחר כך הוא אמר, שהפסיכולוג אמר לי "שעם אני לא ירד מהסוס מיד, הוא ייתן לי שתי סטירות חזקות!" אני בטוח שהמסר ברור.

נחכה שיהיה חושך

הורים יקרים, אם נוותר לילד כאשר הוא בוכה, רק כדי להשיג שקט או בגלל שלא נעים לנו להיראות הורים "אכזריים" שעומעים את הילד בוכה ומתעלמים, יש לנו ח"ו מתכון בטוח לילד מפונק.

נתאר לעצמנו שאנו נתקעים עם הרכב באמצע הכביש ומזמינים גרר. המוסכניק מגיע ונעמד ליד האוטו אך מסרב לחול מתחת לרכב ולבדוק. אנו שואלים אותו: מה הבעיה? והוא טוען שאינו יודע והוא צריך לחול מתחת לרכב ולבדוק, אך הוא מסרב: "אני מתבייש לחול כך ליד כל האנשים, יש הרבה אנשים שמכירים אותי, אין ברירה, נחכה שיהיה חושך".

נכון נשמע לכם מגוחך?! מה זאת אומרת "מתבייש" זה חלק מהעבודה וצריך לפעמים לחול.

כך בדיוק אנחנו מתנהגים לפעמים. הילד משתולל בסוכר ורוצה חצי מודף הממתקים, ובגלל שלא נעים לנו משאר הקונים, אז אנו קונים לו. בהתנהגות זו, אנחנו בעצמנו עושים אותו לילד מפונק. אפשר לתת לילד לבכות ואנחנו מתאפקים ולא מתרגשים מהבכי ואפילו לא מהאנשים שמסתכלים, אין מה לעשות, אנחנו בעבודה, עבודת החינוך. חינוך אינו אילוף, חינוך הוא תהליך. ולתהליך טוב ויעיל נדרשת הדרכה מקצועית. הורים המעוניינים בע"ה לעבור הדרכת הורים לנושאים אלו, יוכלו בע"ה לחייג אלי ולהיפגש.

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירה

חום ואהבה או חום גבוה פרק ד'

בשלושת הפרקים הקודמים הסברנו, שלילד צריך להעניק פינוק חיובי, שבא לידי ביטוי ע"י "חום ואהבה" - וזאת במידה גדושה. ויש להמנע מפינוק שלילי, והסברנו מהו.

השבוע נתחיל בע"ה להתמקד בעבודה עם ילד שמתחיל לרכוש ולצרוך פינוק שלילי.

מה עושים?

כאשר הילד מתחיל בסדרת בכי או צרחות ואפילו כאשר הוא משתולל בריצפה ושולח הודעות ואיומים לכל עבר, בזוית העין הוא מסתכל ומחכה לתגובה שלנו. כאשר אנו מראים לו שאנו מתרגשים מההצגה שלו - הפסדנו. אם נתנו לו לבכות 20 דקות ולא נכנענו לדרישתו (כמובן כאשר היא לא מוצדקת) הוא מתחיל להבין: ש"אמא אינה סחיטה" ואי אפשר לשנות את דעתה-אפילו לא ע"י בכי.

במילים אחרות, הילד מבין כי "לאמא יש מילה" והיא יודעת מה היא רוצה.

כאשר נשנה את דעתנו בעבור בכי או איומים, אנחנו מרימים "דגל לבן" ונכנעים לילד. "בכניעה" שלנו, לימדנו את הילד שאין לנו מילה ולכן לא נתפלא שהוא "מצפצף" עלינו.

במאמר מוסגר, ברור שאין סיבה להעניש ילד שמתפונק ובוכה. לדוגמא, כאשר סרבנו לקנות לו משהו והוא בוכה, אזי אנו מכים אותו ואומרים: "עכשיו יש לך סיבה טובה לבכות" - נשמע לכם מוכר?!

אז מה עושים? סובלים בשקט ומתפללים עליו. פשוט מתעלמים ממנו (בשלב הראשוני) כאשר הוא מתחיל את ההצגה ולא מראים לו שאנחנו מתרגשים ממנו ובוודאי לא חוששים ומפחדים ממנו.

מעשה בפסיכולוג מומחה

אימא אחת לקחה את הבן שלה לקניות בסופר. בכניסה, הילד ראה נדנדה קטנה בצורת סוס, מיד ביקש לשחק עם הנדנדה, האימא שמחה מאוד, בינתיים היא יכולה לקנות בלי הפרעות וכך

בס"ד

מבצע ה-1000000

היה שותף בהפצת מיליון ספרי ליקוטי מוהר"ן

רבי נחמן מברסלב אמר שספריו הם שמירה גדולה בבית לשמור העשירות וממון האדם מכל ההזקות, מסוגל לשמירה לבית ולרכוש משרפות, ופיגועים מסוגל לרפואה וללידה קלה.

מחיר מיוחד להפצה, ניתן גם ממעשרות

052-2240696

"נעימות התורה" נפתחה הישיבה הגדולה בסיעתא דשמיא

דרושים בדחיפות:

- תנור מוסדי
- מקפיא מוסדי
- ספסלים
- ספרי קודש

"מי ששותף איתי בעוה"ז שותף איתי בעוה"ב"

הרב נתן אלחודד: 052-7602544

ילדון הידודון

בין הכותרים יוגרלו מתנות

השבת פעמיים איכה, פי 2 בתשעה באב?

תשובה פרשת מטות: מאת המדינים - רש"י (ל"א. ב): ב' פרידות (גזלות) טובות יש לי להוציא מהם, רות המואביה ונעמה העמונית. - שפתי חכמים: פרידות, פירוש גזלות.

הזוכה: מ. וויבערעגער בני ברק.

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית-

אב | נחמה

עיקר החורבן הוא חורבן האמונה

לקבלת מטרים מחזקים: 052-6672221

יש לך סיפור תודה?

המערכת תשמח לפרסם אותך

al5308000@gmail.com

סיפורי תודה

אמרת תודה ונושעת!

טפול שרש בשבת

מנעשה אחד, שאותו אני מספר כבר עשרות שנים, מנחיש זאת. ה'ה זה בשבת. ה' נפח לי את השון. השון פשוט התנפחה והפאב היה נורא. מה עשיתי? טפול שרש... איך עושים טפול שרש בשבת? מתבודדים... שהרי מדוע התנפחה השון? כי יש עוון. ואם אעשה תשובה, כבר לא תהיה שום נפחיות.

מנעשה אחד, שאותו אני מספר כבר עשרות שנים, מנחיש זאת. ה'ה זה בשבת. ה' נפח לי את השון. השון פשוט התנפחה והפאב היה נורא. מה עשיתי? טפול שרש... איך עושים טפול שרש בשבת? מתבודדים... שהרי מדוע התנפחה השון? כי יש עוון. ואם אעשה תשובה, כבר לא תהיה שום נפחיות.

הלכתי ודברתי עם בורא עולם, קרוב לשעתיים. קדם כל אמרתי תודה לה' על זה ששלח לי את הפתנה הזו, על קנת שאתעורר.

לאחר מכן אמרתי לבורא עולם: "רבנו של עולם, תראה לי מהו העוון שבגללו נפחת לי את השון, אויל דברתי לשון הרע? אויל דברתי דברים לא טובים? אויל רוצה לעשות תשובה. תזכיר לי. אויל אכלתי מאכלות אסורים בשנים שלי? אויל חטאתי בפה ששקשור לנשים? כי נשים זה אותיות שנים".

וכך הפשתי והפשתי, וגשפצאתי ועשיתי תשובה, מייד ירדה לי הנפחיות מהשנים, ונעלמו לי כל הפאבים! וכאלה נסים ראיתי עוד המון פעמים. המון המון פעמים, בכל תחומי החיים, עשיתי תשובה, וראיתי נסים מייד.

כי זה דבר פשוט. ה' יתברך רוצה בכל היסורים שנותן רק דבר אחד: שישווב האדם בתשובה. היא

אמרת תודה ונושעת! 052-2240696

רוצה גם לזכות בהגרלה?

גם אתה יכול!

שלח לנו סיפור תודה ותיכנס להגרלה

al5308000@gmail.com

מתנה ושמה תודה

052-2240696

ילדים אומרים תודה

סיפור בהמשכים לילדים

מדריכות בקיטנה (חלק א)

השיחה שלי עם אמא מאמש. "מעבין מאד", אמרה אלישבע, "גם אמא שלי היתה בכנס הזה, וגם היא המליצה לי להגיד תודה ובכך יתהפך הכל לטובה, וגם המליצה על הסגלה של 'מזמור לתודה'".

"יש לי רעיון", אמרה אלישבע, "דבר ראשון, בואי נאמר שבע פעמים 'מזמור לתודה', ולאחר מכן נקח עט ונייר, וכנגד עשרת הרעיונות שהכנו לקיטנה, נכתב עשרה רעיונות על מה להגיד תודה".

ואכן, קדם כל לקחנו סדור ואמרנו שבע פעמים 'מזמור לתודה'. לאחר מכן לקחנו דף ועט והתחלנו לרשם.

אמרת: "1. תודה לה' שנבררו הבנות האחרות להיות מדריכות בקיטנה. 2. תודה לה' שגרם לנו להכין רשימה מאד יפה של רעיונות שגשגמש בהם בקיטנה שנעשה לבד בקיץ".

המשך בשבוע הבא

"האשה הזאת אמרה שאנשים חושבים שהעולם מתחלק לשנים: אלו שיש להם קשי ואלו שאין להם קשי; אבל האמת היא שהעולם מתחלק לשנים: אלו שיודעים להתמודד עם קשי ואלו שלא יודעים להתמודד עם קשי. אני חושבת", אמרה אמא, "שה' רוצה שדוקא עכשו, שכל כך לא מוכן, תאמינו שכל מה שה' עושה, לטובה הוא עושה. ולמרות שעצוב לכן, תמצאו כח בלב להגיד לו תודה בשמחה. ושמעתי בכנס שיש סגלה מיוחדת לומר 'מזמור לתודה' שבע פעמים".

אחרי שאמי יצאה, חשבת הרבה על מה שהיא אמרה. החלטתי שמחר אלישבע ואני נמצא דרך אינהופכים את הקשי לאתגר של תודה והודאה. למחרת בהפסקה ספרתי לאלישבע על

"מה את חושבת שהקדוש ברוך הוא רוצה שנעשה עם העצבות והתסכול הזה?", שאלתי את אמי.

"בואי ואשתף אותך בהרצאה ששמעתי הערב בכנס שבו השתתפתי. דברה שם אשה מאד מיוחדת, שהיתה לה מחלה מאד קשה שגרמה לה המון צער ויסורים, ולמרות הכל היא התגברה על עצמה ואמרה כל יום עשר דקות תודה לה' על זה שהיא חולה, ושבדאי מה שה' עושה לטובה הוא עושה, והנה, מהר מאד התרפאה אותה אשה בצורה נסית והצרה הפכה לישועה.

גן עדן

בוא וראה עד כמה גדול השלום, שהרי אף שכל העולם נברא בשביל כבודו יתברך - כמו שכתוב (ישעיהו מג ז): "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו" - בשביל שלום בית הבורא מוחל על כבודו! וזהו הוא יתברך מלמד אותנו שהכבוד הגדול ביותר שלו הוא שיהיה לנו שלום בית.

מדה זו של שלום בהכרח מתחילה בבית בעבודה על שלום בית. וכי אפשר שאיש או אישה שאינם משתדלים לחיות בשלום אחד ען השני, שכל אחד כלפי השני צריך להיות האדם הקרוב והיקר לו ביותר, וכי זוג כזה יכולים למור שהם חיים בשלום עם שאר הבריות?

גם איש או אישה שרואים שמחוץ לביתם ובכל חיי החברה הם מצליחים לחיות בשלום עם הבריות, ובביתם אין שלום, צריכים הם להתעורר מזה, להבין את חשיבות העניין, שבשביל זה יש עליהם התגברות גדולה של היצר הרע, ואדרבה, מאחר והם רואים היטב את השקט והשלווה שזוכים להם בזכות מדת השלום, אם כן, כל שכן שבבית הם צריכים לשאוף לזה, ולהתפלל הרבה על השלום שישרור ביניהם.

וכמו שבחוץ הם רואים שהשלום בא על ידי שמתנהגים בדרך ארץ; בכבוד; בסבלנות; בוותרות; בתשומת לב; בחיוך; בהקשבה וכו' וכו', שכל אלה הן מידות הכרחיות בשביל לחיות בשלום עם הבריות. אם כן, על אלו הדברים הם צריכים להתפלל תמיד, שיזכו היא ובעלה להתנהג כך ולחיות בשלום.

משפיע על כל התנהגותם, שיהיה בנעם וברחמים ובכבוד, וזה נותן להם כוח שלא לכעוס ולהתרחק ממחלוקת וכד'. ומכילא מובן מדוע על ידי התורה יכול לשכון השלום בין איש לאשתו. לכן על התורה נאמר: דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.

אנשים שרוצים לזכות לשלום בית, ומחפשים הכוונה והדרכה, צריכים שיהיה ברור להם בתכלית הברור מה שלמדנו, ששלום בית הוא הדבר הגדול ביותר והחשוב ביותר בעולם, ורק עם המסקנה הזאת יגשו לקבל הדרכה לשלום בית, ואז מובטח להם שיצליחו. כי כל עוד שיש להם עדיין איזו מחשבה שיש משהו יותר חשוב מהשלום - הם לא יצליחו! ולא יעזרו להם שום ספר או הרצאה, ולא שום הדרכה או עצה.

הראשון שיש ללמוד ממנו את היסוד שגדול הוא השלום, הוא בורא עולם בעצמו, שהעמיד את השלום בין איש לאשתו מעל הכל - אפילו מעל כבוד שמו. ומהיכן נלמד דבר זה? מפרשת סוטה: אשה שנסתרה עם איש זר ובעלה מקנא לה, באים הם אל הכהן, והכהן רושם על קלף את פרשת "סוטה" - הכוללת את שמות ה'. אחרי כן הורה שורה את הקלף במים ומשקה בהם את האשה לבדוק אם היא אשמה או לא, ונמצא שמות הקודש נמחקים במים. וכל זה למה? בשביל להוכיח את חפותה של האשה ולהשלים בינה לבין בעלה!

שלום בית הוא המצב האידיאלי לחיות על ידי חיים טובים ברוחניות ובגשמיות, כי על ידי שלום בית האדם יהיה חזק ויוכל לעמוד בכל ניסיונות החיים בהצלחה, ושום דבר לא יוכל להפיל אותו.

שלום בית הוא דבר נפלא כל כך תענוג נפלא כל כך, שכל מי שיש לו שלום בית, אפילו שאין לו מה לאכול חוץ מירקות, זה לא מורגש אצלו מרוב השמחה והנחת שיש לו. ועל זה נאמר במשלי (פרק טו): 'טוב ארוחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו. וכן אומר (שם פרק יז): 'טוב פת חרבה ושולה בה מבית מלא זבחי ריב'. ומאחר שכן הוא, עיקר עבודתו של היצר הרע היא תמיד לקלקל לבני הזוג את שלום הבית, ואחרי כן בקלות יביא אותם לכל הקלקולים. ואת זה רואים בחוש, שאלו שאין להם שלום בית, אין להם חשק לחיות, אין להם ישוב הדעת, הם נופלים לבלבולים וכו' וכו'. לפי זה מתבהר, מה שמונח מדברי הרמב"ם בהלכות מגילה וחנוכה, ששלום בית הוא יסוד הכל, והתורה כולה לא ניתנה אלא בשביל להשכין שלום בין איש לאשתו. כי מאחר שיש עומק גדול ותיקון עצום בכל העניינים שבין איש לאשתו, והיצר הרע מתגבר ביותר לקלקל את שלום הבית, לכן צריכים את כל התורה כולה בשביל להשכין שלום בין בני הזוג, וזה מה שאמרו חז"ל: בראתי יצר הרע, בראתי תורה תבלין...!

זוג שמשתמש בעצות של התורה הקדושה, זה

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

רבי יעקב יצחק הלוי הורביץ
החווה מולבלין זיע"א
ט' מנחם אב

לרבי יעקב יצחק הייתה יכולת נדירה של ראייה באספקלריה המאירה דברים אשר נתרחו במרחקים ובעולמות עליונים והסתכל ממש מסוף העולם ועד סופו וע"כ נקרא שמו המגיד כי היה מגיד מראשית אחרית ברוח הקודש עד שזכה לתואר "החווה" - תואר שלא זכה לו אדם מאז פסקה נבואה מישראל. כל ימיו היה רבינו בבחי' "ציפי" לגאולה" חסידים מספרים כי מדי לילה היה רבינו מבקש ממשמשו להעירו מיד אם ישמעו פעמיו של משיח רבינו אמר לתלמידו כי מצד האנשים הפשוטים כבר היתה הגאולה מועדה, אולם אנשי המעלה הם שעיקבה.

דברי תורתו נמסרו בשלשה ספריו: "דברי אמת", "זאת זיכרון", "זיכור זאת" ובספרי תלמידיו המרובים.

בערב שמחת תורה בשנת תקע"ה, הגיעו המוני החסידים ושמו שמחת חג מרקיעת שחקים עודד החווה את תלמידיו להמשיך בשמחה ואמר "אם יהיה לנו שמחת תורה שמח יהיה לנו גם תשעה באב שמח". רבינו נכנס לחדרו לנוח ומכיון שידע על סכנה האורבת לו ביקש מאשתו שלא לצאת מהחדר עד לקומו משנתו. לפתע שמעה הרבנית קול בכי של ילד מחוץ לחדר ומשיצאה לרגע מהחדר נפל רבינו באופן פלאי מחלון ביתו, ומאז שותק כל גופו עד שביום ט' באב נסתלק. זכותו תגן עלינו ונזכה להתבשר בגאולת עולם במהרה בימינו

רבי יעקב יצחק נולד בשנת תק"ה בשברשין לאביו רבי אברהם אליעזר הלוי הורוויץ זצ"ל. מגיל שלוש ידע את התפילות בע"פ והתבלט בכשרונותיו. הוא אהב להתבודד ביערות וקדושתו ניכרה מימי הילדות. בהיותו בן י"ב שנים קיבל על עצמו לא להסתכל מחוץ לד' אמותיו והיה קושר את עיניו במטפחת במשך שנתיים וחצי רצופות. עד שהגיע להרה"ק ר' שמעלקא מניקל שבורג ז"ע. בילדותו זכה לראות את רבי זושא ז"ע ואמר לו "הנה נתתי לך נפש ורוח, עתה לך אל אחי רבי אלימלך והוא יתן לך גם נשמה". בשנים שאחר כך עבר להסתופף בצל המגיד ממעזריטש ז"ע אשר חיבבו מאוד. בהמשך חייו היה רבינו תלמידו האהוב של רבי אלימלך מליזענסק ז"ע וקראו בשם "מור". מסופר שבבוא החווה לעירו של רבי אלימלך ז"ע היה רבי אלימלך מטרחה עצמו לבקר באכסנייתו וכאשר כחה בו בנו רבי אלעזר ענה לו ה"עם אלימלך" הקדוש "אם השכינה אינה מתביישת ללוות אותו בכל מקום שהיא פונה למה אתבייש אני?".

לאחר הסתלקות רבי אלימלך פתח רבינו את בית מדרשו בלאנצווט ואח"כ בלובלין. אל בית מדרשו נהרו חסידיו בזרימה בלתי פוסקת. אצל רבינו בלובלין היו יושבים באהבת רעים עצומה. רבינו העיד על עצמו פעם בערב יום כיפורים כי פשפש במועשיו ולא מצא שאפילו פעם אחת לא בא לכלל הקפדה במשך כל השנה על שום אחד מישראל.

יוצא לחופשה? תרגיש בטוח!

ביטוח חיים על ידי אחזקת התורה
02-5308000

"עץ חיים היא למחזיקים בה"

כיצד נראית השכינה בגלות?

ורק מתחזק, הוא קם מכל נפילה כשהוא קרוב יותר לה' וחזק יותר, והעבירה הופכת לו לזכות. אבל אם הוא נמצא בחושך רוחני ולא מבין שכל העבירות שעבר לא מכבות את אינסוף המצוות והזכויות שיש לו - אז באמת קשה לו מאוד לקום, קשה לו לעשות תשובה וקשה לו לצאת ממעגל הקסמים, ואז עבירה גוררת עבירה והאדם נופל מטה מטה, וזה מה שקרה בזמן החורבן.

הדרך המתוקה לבנין בית המקדש

לכן נחזור על דברי רבי נתן, על היסוד שהקדוש ברוך הוא מלמד אותנו בעצמו, שזה פירוש דברי הגמרא שמסבירה את הפסוק ששואל 'על מה אבדה הארץ', כלומר מה הגורם העמוק והפנימי לנפילה העצומה ומה היסוד של התיקון והעלייה מן הנפילה? זו שאלה ששאלו את החכמים והנביאים והם לא ידעו מה לענות.

רק יודע תעלומות יכול לענות כי הוא יודע שהכול מתחיל מזה שלא יודעים לברך על התורה כלומר שלא יודעים להעריך ולשמוח ולהודות על כל הטוב.

ועכשיו שאנחנו מתאבלים על החורבן, זה לא אומר רק לשבת ולבכות, אלא זה אומר לפשפש במעשינו ולתקן את השורשים של החורבן. והנה, רבי נתן מגלה לנו שזה ממש לא קשה, התיקון העמוק ביותר הוא פשוט לפתוח את העיניים ולהתחיל לחיות את הטוב שיש לנו בחיים.

זו דרך מתוקה מאוד כמו שכותב רבי נתן בעצמו: "כי זהו הילוך ודרך נפלא מאוד להתקרב ולהרים עצמו לה' יתברך מכל מיני נפילות וירידות שבעולם עד אין קץ ותכלית, ואם היו הולכים בדרך זה בוודאי לא היו נופלים כל כך ולא היו להם צרות כאלה. ועתה כל תקוותינו לשוב לארצנו ולבית מקדשנו הוא על ידי זה".

הדרך לתשובה שלימה

וכל מי שרוצה לחזור בתשובה ולהתקרב אל ה' באמת, יכול לזכות לכך אך ורק על ידי הדרך הזו כמו שאומר רבי נתן בהמשך: "הכול חפצים ליראה את שמך, ואף על פי כן רובם רחוקים מאוד מדרכי התשובה, והעיקר מחמת שאינם משימים אל לב לשמוח במעט הטוב שבהם כי העצבות ומרה שחורה מזקת ביותר מהכול".

ועכשיו כשאנחנו מתאבלים על החורבן מתוך מטרה להתעורר לתקן ולקרב את הגאולה - הדבר המרכזי שאנחנו יכולים לעשות לקירוב הגאולה הוא לחזור בתשובה כי בזה תלויה הגאולה כמו שמביא רבי נתן ממש באותו סעיף "לית מילתא דא תליא אלא בתיובתא".

הדבר הזה שהוא הגאולה תלוי רק בתשובה. והתשובה תלויה בכך שנהיה בשמחה, והעיקר על ידי שנפתח את העיניים ונראה את המציאות הפשוטה: כמה ה' מיטיב איתנו בגשמיות וברוחניות.

וכשנזכה לפתוח את העיניים ולראות את כל הטוב, נזכה ל"חזון" ולראיה האמתית, על ידי זה נוכל לקחת את כל האבילות על החורבן כהתעוררות גדולה לתיקון עצמו ולתיקון כל עם ישראל, ונזכה להיות מהבונים את בית המקדש שיבנה במהרה בימינו.

בברכת שבת שלום ומבורך

הרתיעו את רבי אברהם הלוי מלמלא אחר דברי רבו הקדוש. בכוחות אחרונים של גופו המיוסר עשה רבי אברהם את דרכו בהרים ובגאות, בימים ובלילות עד אשר הגיע לעיר המקדש השוממה.

בהגיעו, לא פנה לחפש מקום ללון בו או לנוח לפחות מטורח הדרך. כל אלו לא דיברו אל נפשו השוקקת שתכגוש כעת בשריד בית מקדשנו לראשונה בחייה.

הוא שם פעמיו אל הכותל המערבי, ומיד כאשר ראה אותו מול עיניו בחורבנו השתטח אפיים ארצה, קרע את בגדיו, התפלש בחול ובכה מרות על צער השכינה אשר בגלות שוכנת.

כיו נמשך שעות ארוכות, כל חייו הקדשו למסרת בכיה על החורבן, והנה החורבן ניצב למולו - היאך לא יבכה מקירות לבו?

לפתע נחרד רבי אברהם:

דמות לבושה ועטופת שחורים מכף רגל

ועד ראש, שאת פניה לא ניתן לראות עמדה מולו. לא מהעולם הזה הייתה הדמות, גובהה הגיע מרצפת הכותל ועד שמי השמים.

מיד הבין רבי אברהם: השכינה הקדושה למולו.

הוא חש את לבו מתנפץ לרסיסים, נשימותיו כבדו וראשו התנווד מצער: הזאת נעמי?! כך נראית שכינת עוזנו כאשר היא בגלות?! הוא לא עמד בצער, ובעודו קורא בכאב "ציון המסוללת בפז, אוי לי שראיתך בכך" - צנח מתעלף.

בשנתו, הופיעה השכינה הקדושה בחלמו, ידיה הונחו על ראשו והיא לאטה באוזניו: "הינחם אברהם, הינחם בני. יש תקווה לאחריתך ושובו בנים לגבולם..."

שמח וטוב לב חזר רבי אברהם לצפת עירו, שם בישר לו האר"י הקדוש שהוסיפו לו 22 שנים על חייו.

השמעות על מחלתו הקשה של רבי אברהם הלוי ברוכים, הגיעו עד לאוזניו של רבי יצחק לוריא אשכנזי - האר"י הקדוש (יום פטירתו ה' באב). לא שהיה האר"י לזקוק להן, שכן בעיניו הטהורות צפה והביט למרחוק.

רבי אברהם הלוי ברוכים, היה מגדולי תלמידיו של האר"י הקדוש וחי עימו בצפת לפני כ-400 שנה. מדי לילה נהג רבי אברהם לקנון על חורבן בית המקדש, יושב היה על הקרקע ומתפלש בבכי ואפר משל מתו מוטל לפניו.

ביום מן הימים פנה אליו רבו האר"י הקדוש, ואמר לו שהינו גלגולו של ירמיהו הנביא, ובשמים התפעלו רבות מהאבל שלו על חורבן בית המקדש, והחליטו

לזכותו בועלה נפלאה: מדי לילה בילה 'יבוא ירמיהו הנביא שראה את החורבן בעיניו ואף נבא עליו, ויקונו יחד עימו...

כעת היה רבי אברהם חולה מסוקן, ורבו, האר"י ל, הגיע לבקרן ואמר לו ששנותיו בעולם הזה הגיעו אל קיצן.

"ברם", המשיך האר"י, "יש לך תקווה אחרונה.

אם תעלה כעת לירושלים עיר הקודש, תלך לכותל המערבי ותזעק שם על גלות השכינה וצערך, תקרע שערי שמים בדמעות עד אשר תגלה אליך השכינה הקדושה - יש תקווה ואחרית לחייך עלי אדמות, ויסיפו לך שנות חיים..."

שמע זאת רבי אברהם ונתן אל לבו. מאותו יום והלאה סידר ממיטת חוליו את כל ענייניו, כדי שיוכל לעלות לציון.

טרם נסיעתו לירושלמה, אף עם והתפלל שלושה ימים ברצף שייעי לו ה' יתברך במחשבתו הטובה לבכות על צער השכינה.

באותם ימים, מסע בין צפת לירושלים על גבי חמורים היה מתיש, קשה וארך זמן רב. כל אלו לא

אין אדם נעשה מפרסם אף-אם-כן הקדוש-ברוך-הוא מוסיף עליו מלמעלה. [התנשאות כ']

כשתיתן
תרגיש שקבלת!
תפיץ, תבין.

גן הדעת חידושים לפרשת שבוע

לעילוי נשמת יוסף חיים בן אברהם נלב"ע ד' אב

כנינים חסידות ברסלב

החסידים בברסלב נוהגים לומר את העשרה קומות הנקרא "תקון הכללי" על ציין רבנו הקדוש ביום תשעה באב, אך לפני הצגתם.

יום תשעה באב היה לחסידים בברסלב יום של תשובה ויחידה, ויהי סרבים מאד בנתינת צדקה, וקאמרים זכרונם לברכה: אין רישלים נכדית אלא בצדקה (שבת קטל).

נהגו אב"ש לרקוד במוצאי תשעה באב לאחר ברפת הלבנה. (שיש"ק ד-רסח - ער)

א.ב. של החיים

התורה היא ההגדרה הפשוטת לאמונה שלמה שפאמין שנה מה' וזה לטובה.

התורה היא הבטחי העמק ביותר של האמונה.

התורה היא מעל הכל!

כלל של דבר, גם בתוך התורה וגם בדברי הנביאים והכתובים יש גזמאות, כי התורה מדברת בלשון בני אדם, ואם התורה מדברת בלשון בני אדם על אחת וכמה שבני אדם צריכים להשתדל לדבר בשפת בני אדם, היינו לדבר בגובה העיניים, לדבר בשפת הדור, שזה תפקידם העיקרי של חכמי כל דור ודור, להנגיש את התורה לבני הדור בשפתם העכשווית.

של אדוניהו התכנסו העם בהוראת דוד המלך להמליך את שלמה, "ועלו כל העם אחריו, והעם קהללים בקולותם וישמחים עמקה גדולה ותבקע הארץ בקולם", ואין הכוונה שהארץ נבקעה כפשוטו לצלילי הקולות, אלא זו היא הדרך להשמיעו שקולות שמחת המולה היו גדולים וחזקים מאד. וכן מה שכתוב על בלשצאר השיכור "ולקבל אלפא חקרא שתה" (דניאל ה) שהיה שותה כנגד אלף איש, ללמדך שהיה שתיין גדול, ראש לשיכורים ורב האלוכוהוליסטים, אבל אין הדבר כפשוטו! וכן אומר קהלת "ואלו תיה אלה שנים פעמים, וטובה לא רצה, הלא אלה קום אחר הכל", בא ללמדך על האדם המרי, שמאחר והוא אינו נהנה מעמלו, לא יעיל לו גם אם יהיה אלפיים שנה, וזו הדרך לומר אפילו אם יאריך ימים הרבה.

וכן במשנה ובברייתות ובשאר מקורות חז"ל תמצא שדברו בצורה מופלגת, כדי להמחיש את גודלם או יוקרם של הדברים כמו מה שאמרו שעל גבי היתכוח שבמזבח, היה מצטבר שלוש מאות כור משיירי שריפת הקורבנות, וזה מן הנמנע כמות זו שלפי החזון איש שקולה לכמאה שלושים טון.

וכן כשרצו לשבח את המעלות הטובות דברו בהפלה ואמרו 'גדול הנותן צדקה יותר ממושה רבינו' ואמרו 'המעלים עיניו מן הצדקה כאילו עובד עבודת כוכבים' וכל השונות הללו נועדו לעורר את בני האדם להשקפות הנכונות ולמעשים הטובים.

יש לאנשים נטייה להגזים כשהם מדברים, בבואם לתאר משהו הם מגדילים ומעצימים אותו על מנת להמחיש טוב יותר כוונתם, ולדבר הזה יש שורש קדום - התורה הקדושה, שהיא בעצמה מגזימה לפעמים, על מנת לתאר דברים בצורה בהירה יותר.

וכן אומרת הגמרא 'דברה תורה לשון הבאי, דברו נביאים לשון הבאי, דברו חכמים לשון הבאי, ופירש רש"י 'הבאי' לשון הדיוט, שאינו מודקדק בדבריו ומוציא בפיו דבר שאינו, ולא שמשקר בדבריו, אלא שאינו מודקדק בהם. והגמרא אומרת גם "דברה תורה בלשון גזמא", ללמדך שגזמא והבאי זה דבר אחד, והתורה או הנביאים והחכמים מדברים מפעם לפעם בלשון גזמא, על מנת להגדיל, להחשיב, או לייקר עניין מסוים.

אחת הדוגמאות המפורסמות לכך הוא הכתוב בפרשת דברים, שם מותר משה את דבר המרגלים שראו את יישובי ארץ ישראל כ"ערים גדלות ובצורת בטיקים" שזה דבר ברור שגובה של בניין לא יכול להגיע לשמים אלא זו דרך התורה להגיד שהיו בנינים גבוהים! וכן מה שכתוב "ושלחתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר קרב" או "הרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים" זו דרך התורה לבטא ריבוי, כך מונים מספר גדול, אומרים שזה כמו חול הים או כמו כוכבי השמים.

גם נביאים תמצא מספר מקומות כמבואר בספר מלכים (א א) כאשר סוכל ניסיון המהפכה

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

תשעה באב החל במוצאי שבת וכמה פרטים מתשעה באב עצמו

בית הכנסת לעליית מפטיר?

יש מקהילות האשכנזים שנהגו להעלות את רב בית הכנסת בשבת זו לעליית מפטיר - חזון ישעיהו בן אמוץ. כן כתב באליה רבה (סימן רס"ב אות י"ד) ובמגן אברהם (שם סימן קטן י"ד) והספרדים לא נהגו בזה. יביע אומר (חלק ו' אורח חיים סימן כ"ה).

האם מותר ללמוד בשבת זו לאחר חצות היום בדברים שליבו חפץ או שצריך ללמוד רק דברים המותרים בתשעה באב?

יש נוהגים להחמיר שלא ללמוד בערב תשעה באב אחר חצות היום, אלא בדברים המותרים ללמוד בתשעה באב, כגון מדרש איכה, הלכות תשעה באב, הלכות אבלות וכדומה, ויש מחמירים בזה אף בשבת זו שתשעה באב שחל בשבת ונדחה ליום ראשון, ולענין הלכה נראה, שאף שמעיקר הדין יכול ללמוד בשבת כאוות נפשו במה שליבו חפץ, מכל מקום המחמיר ללמוד דוקא בדברים המותרים ללמוד בתשעה באב, תבוא עליו ברכה, ובכל ענין יזהר שלא יבטל כלל מלימודו מחמת כן. הליכות עולם (חלק ב' עמוד ק"ו).

כיצד הסדר של הדברים מהסעודה השלישית עד החלפת הבגדים?

- סעודה שלישית יש לקיים כרגיל, ללא שום מוגבלה.
 - יש לסיים את הסעודה קודם השקיעה בכמה דקות, שלא יבואו לטעות ולאכול לאחר השקיעה.
 - את הבגדים שמחליפים וחליצת המנעל יש לעשות אחר שעברו 20 דקות משקיעת החמה.
- אני גבאי בית כנסת, מומתי מותר להכין את בית הכנסת לתשעה באב ולפנות הספסלים?**

מעיקר הדין יש להמתין שיעור זמן של 20 דקות לאחר השקיעה באופן שיהיה וודאי לילה, אמנם אם יש צורך גדול כגון שיש הרבה מתפללים בבית הכנסת, אפשר להקל להתחיל לסדר מיד לאחר השקיעה. (משום שכל דבר שאסור משום שבת לא גזרו עליו ביה"ש. ע"י ביה"ש חזון עובדיה פסח עמי רסח).

מתי עושים הבדלה בתשעה באב?

מי שצם אינו מבדיל על הכוס במוצ"ש אלא אומר "אתה חוננתנו" בתפילה, ויברך על הנר "בורא מאורי האיש" ובמוצאי תשעה יעשה הבדלה על כוס יין ויברך בורא פרי הגפן והמבדיל, ואינו מברך על האש ועל הבשמים.

וחולה או יולדת שמבדילים על הכוס במוצאי תשעה באב, אין להם לומר את הפסוקים שרגילים בהם במוצאי שבת, אלא מברכים מיד בורא פרי הגן והבדל.

שבת לפני תשעה באב נקראת "שבת חזון" ובספרי החסידות כתוב ששבת חזון גדולה במעלה יותר מכל שבתות השנה, ובפרט בשבת זו שתשעה באב עצמו חל בשבת. אוהב ישראל מאכפא (פרשת דברים). ומובא עוד ששבת זו כולה הוא עת רצון, וכמו ששעת המנחה בכל יום הוא זמן של התגברות הדינים וביום שבת נהפך שעת המנחה לשעת "רעוא דרעוין", כך בשבת חזון שכל ימי החול שסביב לה הם ימי דין, והשבת מהפכת אותם לרחמים, ולכן בשבת זו נקל לאיש שיתקן ויגיע לשורשו בקדושה. שפתי צדיק (שבת חזון) בשם הרבי מלובלין.

בשנה זו שחל תשעה באב בשבת והצום נדחה ליום ראשון, והסעודה המפסקת היא בסעודה שלישית האם צריך לנהוג איזה שהם מנהגי אבילות?

אסור לנהוג מנהגי אבילות כלל ואפילו בסעודה שלישית שמסתיימת סמוך לשקיעה, אוכלים בשר ושותים יין, ומעלה על שולחנו כסעודת שלמה המלך בשעת מלכותו. ואסור להמנע מאכילת בשר בסעודה זו מטעם אבילות, שלחן ערוך (סימן תקנ"ב סעיף י'). ורק מי שאינו רגיל לאכול בשר בסעודה זו בכל שבת מטעמי בריאות וכדומה, יכול להמנע גם בשבת זו. מגן אברהם (שם) ילקוט יוסף (סימן תקנ"א סעיף ט').

האם יש שורש למנהג להעלות את רב